

La moral abans que tot

En una reunió de metges que, convocada i presidida pel Sant Pare, tingué lloc a Roma fa poc, es tractaren assumptes de «vital interès», encara que no pertinents a la Ciència.

Entre altres, la primera autoritat religiosa parlà, ni més ni menys que un modist parisenc, únicament que amb molta més eloqüència, de la necessitat de modificar la indumentària femenina; de certes pràctiques matrimonials «repugnants i indecoroses invocades en nom d'una falsa ciència», i d'altres pràctiques de caràcter públic de «resultats dubtosos per no dir contraproduents», i acabà demanant als metges llur concurs per tal de posar fi a totes aquestes inconveniències i absurditats.

El fet de sol·licitar aquesta col·laboració, és (paraules textuais) per la raó de que algunes vegades es fa més cas del metge que no del Papa. Ignoro si aquestes paraules foren dites en un moment de franca sinceritat, o si es tracta d'un truc per a atreure's la complicitat dels científics.

Doncs, ja ho veieu: resulta que el Sant Pare de tant en tant es digna dirigir la seva mirada a les faldilles de les dones, i procura estar a l'aguait del que puguin fer els casats en llur intimitat.

Això sí que és preocupar-se dels problemes de la vida! Això sí que és tenir zel perquè no s'esgarri cap ovella del ramat!

Davant de tot això, ja saps que et toca fer, lector. Si et vols casar, casa't i tingues forces fills. Encara que tots els grans apòstols de la Ciència prediquin continuament el contrari, no els escoltis, són uns mentiders, es veu. Conserva intacte i pura la teva pròpia moral i sacrifica l'altra, la moral social.

Posa forces fills al món, i, si no els pots mantenir, si estan malalts, si passen misèria, o si estan destinats a la pila de carn podrida o, pitjor encara, si han d'ésser analfabets, no hi fa res, no et preocupis, ja hi ha cases de caritat, hospitals, presons i esglésies, i si no n'hi ha prou, en bastirem de nous.

Des de Pineda

Colònia Escolar de La Unió Liberal

Voldria en una breu ressenya dir d'una manera clara, però concisa, als lectors de INQUIETUD, el que constitueix un dia de vida en nostra Colònia. Estem a Pineda, en mig de dues poblacions, una de marítima i altra de muntanya, diferenciades pels dos camps de cultiu que formen el panorama d'aquest poble. Un d'hortaliça, que és el de mar, i altre, separat per la carretera de França, que és el bosc o muntanya, format per vinya, garrofers, alzines sureres i pins. Aquests són els dos camps en que evolucionen, s'agiten, juguen i sovint treballen els nens que formen la Colònia Escolar de La Unió Liberal, l'edat dels quals varia dels 6 als 12 anys, sota la direcció i cura real i efectiva dels mestres de la nostra Casa.

L'hora d'aixecar-se són les set del matí, en que cada noi fa la seva toaleta i es plega el llit, en quin afer es passa prop d'una hora; un cop enllestits d'això, anem a esmorzar. La sortida de casa, casi sempre té lloc entre dos quarts de nou a les nou, en que ens en anem a la platja fins al migdia. Rondes, jocs i cançons, en mig de la més sana llibertat, són l'entreteniment dels nois. Entre els jocs, el que gosa de més alt honor, és el futbol. Un cop s'han banyat i han transcorregut les tres hores, sona la senyal i els jocs paren. Els nois es posen en fila de dos a fons, hom els compta i cap

a casa, on cada u es col·loca al seu lloc per a dinar sota l'ombra dels grossos arbres del nostre pati d'esbarjo. Els banys i els jocs han obert la gana i cal veure amb els ulls amb que miren l'arribada del primer plat. I hi ha que veure quin àpat! Sopa, bullit, entrant, amanida, pa i vi a discreció... i postres. Tot això ells ho gosen i ho deuen a la comprensió intel·ligent que fa cooperar a aquesta obra de justícia social a tots els estaments ciutadans i sobretot a La Unió Liberal. A tots ells, des d'aquestes planes els enviem l'expressió més sincera de l'agraïment dels nostres nens.

El menú varia cada dia i ha estat el dels mestres sempre exacte al dels nois en tot el temps que dura la Colònia i en els anys que es ve realitzant. La opinió dels nens sobre la bondat d'aquests àpats es llegeix sobradament en les cares llurs, com també en les manifestacions dels seus pares. La taula serveix per a ensenyar-los a menjar amb polidesa. La taula és escola de civisme pueril, però honest.

D'una a tres fan migdiada els que volen; altres juguen al pati, i alguns s'entretenen amb la literatura infantil, cedida per la Biblioteca Popular de Pineda, que en aquest aspecte està molt més nodrida que la de Granollers. A dos quarts de quatre cap a muntanya a berenar. Seguim totes les fonts de's voltants de Pineda o Calella, on tot sovint els nostres escolars celebren campionats de futbol amb els nens de les escoles nacionals d'aquella ciutat. Jocs, gimnàstica, curses...

Entre set i vuit, retornem a casa, on ja ens esperen per a sopar. Apat sempre nutritiu i variat: sopa de pasta la major part dels dies, verdura, una costella, amanida, pa i vi i postres.

Com veurà el lector, La Unió Liberal vol, per noble i ample gest, que la seva colònia escolar de vacances sigui una obra de justícia social perfecta, ja que fa que gosin de llurs beneficis tots els nens de les seves escoles diurnes.

D'això nosaltres en diríem, com els llatins, *acta non verba*: fets i no paraules.

PERE MOLINS

J. MONTAÑA

Anunciar és vendre i més si anuncieu a INQUIETUD

Jo, per la meua part, com el Sant Pare, faig dipositaris de la meua fè als homes de ciència, i espero que, sols sigui per honra professional, no admeteran en llur laboratori adicions de moral ni de cap classe, sino que treballaran en pro de la veritat.

Confiteria
Pastisseria
Queviures

LA PALMA

BAR
Café Exprés

Especialitat en pastes per al Te * Extens ▲ SANDWICHS * SODES * XAMPANYS
assortit en bosses i capsas de luxe per a regal ▼ I VINS DE TOTES MENES

Successors de Quirse Masana

Doctor Robert, 11 i 13

GRANOLLERS